

ओषध्यः फलमूलिन्यो रोमभ्यस्तस्य जन्निरे ॥ २७ ॥
 एवं पश्वोषधीः सृष्ट्वा ह्ययजन्नाध्वरे विभुः ।
 तस्मादादौ तु कल्पस्य चेतायुगमुखे तदा ॥ २८ ॥
 गौरजः पुरुषो मेघो अश्वाश्चतरगर्हभाः ।
 एतान् ग्राम्यान् पशूनाहुरारण्यांश्च निबोध मे ॥ २९ ॥
 श्वापदं द्विखुरं हस्ती वानराः पक्षिपञ्चमाः ।
 औदकाः पशवः षष्ठाः सप्तमास्तु सरीसृपाः ॥ ३० ॥
 गायत्रीञ्च च्युचञ्चैव चिदृत् साम रथन्तरं ।
 अग्निष्टोमञ्च यज्ञानां निर्म्ममे प्रथमान्मुखात् ॥ ३१ ॥
 यजूंषि चैष्टुभं छन्दः स्तोमं पञ्चदशन्तथा ।
 वृहत् साम तथोक्तञ्च दक्षिणादष्टजन्मुखात् ॥ ३२ ॥
 सामानि जगतीछन्दः स्तोमं पञ्चदशन्तथा ।
 वैरूपमतिराचञ्च निर्म्ममे पश्चिमान्मुखात् ॥ ३३ ॥
 एकविंशमथर्व्वान्मातोर्व्व्यामाणमेव च ।
 अनुष्टुभं सवैराजमुत्तरादसृजन्मुखात् ॥ ३४ ॥
 विद्युतोऽशनिमेघाश्च रोहितेन्द्रधनूंषि च ।
 वयांसि च ससर्ज्जादौ कल्पस्य भगवान् विभुः ॥ ३५ ॥
 उच्चावचानि भूतानि गात्रेभ्यस्तस्य जन्निरे ।
 सृष्ट्वा चतुष्टयं पूर्वं देवासुरपितृन् प्रजाः ॥ ३६ ॥
 ततोऽसृजत् स भूतानि स्थावराणि चराणि च ।
 यक्षान् पिशाचान् गन्धर्व्वान्स्तथैवाप्सरसाङ्गणान् ॥ ३७ ॥
 नरकिन्नररक्षांसि वयःपशुमृगोरगान् ।